

РЕШЕНИЕ

№ 3547

за поправка на очевидна фактическа грешка

гр. София, 03.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

като разгледа дело номер **5742** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 и чл. 176 АПК.

Жалбоподателят В. В. Р., [ЕГН] е подал молба за поправяне и допълване на решение № 214 от 10.01.2020 г. постановено по адм.дело № 5742/2019 г. описа на Административен съд София-град, III отделение, 70 състав, Жалбоподателят твърди, че в решението е допусната явна фактическа грешка, тъй като в диспозитива на решението съдът неправилно е определил предмета на делото, т. е какъв е размерът на обжалваната част на РА слез връщането на делото за ново разглеждане от ВАС. Наред с това в условията на евентуалност поддържа, че решението е непълно и се иска на основание чл. 176 АПК то да се допълни, като съдът се произнесе и по въпросите, описани в молбата.

Ответната страна - Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, не е взе становище по молбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди събраните по делото доказателства и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Молбата за установяване на очевидна фактическа грешка и за допълване на решението е допустима, като подадена от легитимирано лице в предвидения по чл. 175 и чл. 176 АПК срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Не е необходимо разглеждане на молбата за допълване на решението в открито съдебно заседание, тъй като не е налице непълнота на решението. Поради това липсва необходимост от ново събиране на доказателства и ново провеждане на устни състезания. Изискването за разглеждане на молбата в открито съдебно заседание е

приложимо само когато решението е действително непълно и се налага постановяване на допълнително решение.

С решение № 4925 постановено по адм.дело № 6999/2017 г. по описа на АССГ, I отделение, 18 състав, съдът е изменил по жалба на В. В. Р., ЕГН: [ЕГН], Ревизионен акт № Р-2002216004413-091-001/16.02.2017г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.-орган, възложил ревизията и А. А. Н., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С.-ръководител на ревизията, потвърден с Решение №722/12.05.2017г., издадено от А. Г. Г., директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта, в която на В. В. Р. допълнително са установени задължения за данъчен период от 01.01.2012г. до 31.12.2012г., данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ за 2012 г., като от 583 901,18 лв., ги е намалил на 499 739,16 лв. и лихви върху тях от 225 644,87 лв. на 193 121,40 лв., като е отхвърлил жалбата в останалата ѝ част за сумата над 499 739,16 лв. до 583 901,18 лв. – задължения по чл.48 ал.1 от ЗОДФЛ и за сумата над 193 121,40 лв. до 225 644,87 лв.–лихви за забава, като неоснователна.

Срещу така постановеното решение от страна на В.Р. на 11.10.2018 г. е депозирана касационна жалба, като същият изрично е заявил, че предмет на жалбата му е решението на АСС, в частта, в която е отхвърлена жалбата му против РА.

С решение № 7506 от 21.05.2019 г. постановено по адм.д. № 13771 по описа за 2018 г. на Върховния административен съд /ВАС/, Осмо отделение, е отменено решение № 4925 от 19.07.2018 г. постановено по адм. дело № 6999/2017 г. на АССГ, 18 състав, в частта, в която е отхвърлена жалбата В.Р. против ревизионен акт /РА/ № Р-2200221604413-091-001 от 16.02.2017 г., издаден от Г. И. М. на длъжност началник сектор, възложил ревизията и А. А. Н. на длъжност старши инспектор по приходите - ръководител на ревизията и потвърден с решение № 722/12.05.2017 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /Д„ОДОП“; Дирекция „ОДОП“/, [населено място] при Националната агенция за приходите и в частта за разноските, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

С решение № 214 от 10.01.2020 г. постановено по настоящото дело, съдът с оглед дадените изрични указания на ВАС и очертания предмет на оспорване, които са задължителни за настоящия съдебен състав по силата на чл. 224 от АПК, е разгледал жалбата на В.Р. срещу РА, в частта, в която е отхвърлена при първоначалното ѝ разглеждане от друг състав на АССГ, а именно, в частта за сумата над 499 739,16 лв. до 583 901,18 лв. – задължения по чл.48 ал.1 от ЗОДФЛ и за сумата над 193 121,40 лв. до 225 644,87 лв. – лихви за забава и по разноските по делото, като съдът е изменил по жалба на В. В. Р., Ревизионен акт № Р-2002216004413-091-001/16.02.2017 г., потвърден с Решение № 722/12.05.2017 г., издадено от А. Г. Г., директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта, в която е отхвърлена жалбата съобразно диспозитива на постановено решение № 7506/21.05.2019 г. постановено по адм. дело 13771/2018 г., по описа на ВАС, VIII отделение, като определеното установено задължение за данъчен период от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г., данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2012 г., от 84 162,02 лева /разликата на сумата от 583 901,18 лв. до 499 739,16 лв./, е изменил на 25 064.49 лева и лихви върху тях от 32 523.87 лева на 28 589,75 лева, като е отхвърлил жалбата в останалата част за

сумата над 25 064.49 лв. до 84 162,02 лева лв. – задължения по чл.48 ал.1 от ЗОДФЛ и за сумата над 28589,75 лева до 32523.87 лева – лихви за забава, като неоснователна.

В мотивите на решението си, настоящият съдебен състав на съда изрично е посочил, че е обвързан от дадените от ВАС задължителни тълкувания по прилагане на закона, като в тази връзка е разгледал жалбата само в отхвърлената ѝ част, както и в частта на разноските, каквото всъщност е било и отправено до ВАС искане, съобразно заявеното в касационната жалбата на В.Р..

С оглед на изложеното, съдът намира, че не е налице основание за допълване на съдебното решение. Съдебното решение е непълно, когато съдът не се е произнесъл изцяло по предмета на делото. Предмет на настоящото административното дело е именно жалбата на В.Р., но само в отхвърлената ѝ част и в частта за разноските по делото, съобразно дадените задължителни указания в решението на ВАС, но не и в частта, в която РА е изменен от сумата от 583 901,18 лв. на 499 739,16 лева – главница и лихви върху тях от 225 644,87 лв. на 193 121,40 лева и която част видно от депозираната от Р. касационна жалба не е била и предмет на оспорване пред ВАС. С оглед на изложеното, настоящия съдебен състав, намира, че се е произнесъл по цялото оспорване и е постановил диапозитив, за който в решението са изложени подробни мотиви и по този начин съдът се е произнесъл изцяло по предмета на делото.

Съдът констатира, че в решението не е допусната и очевидна фактическа грешка. Няма несъответствие между формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението.

Предвид изхода от спора, не са налице и основания за изменение на решението в частта за разноските.

Воден от горното Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на В. В. Р., [ЕГН] за поправка на очевидна фактическа грешка и за допълване на решение № 214 от 10.01.2020 г, постановено по настоящото дело.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: